

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

září 2020

Svátek sv. Augustina

Již po jedenácté se o posledním srpnovém víkendu konala pouť ke slavnosti patrona našeho kostela svatého Augustina. V posledních třech letech tuto pouť zahajujeme sobotní přednáškou, které se letos ujal karmelitán otec Vojtěch Kodet. Promluvil na téma *Veźmi a čti*, které svatý Augustin uslyšel v době svého obrácení. Zaznívaly hlavní důvody toho, jak a proč číst Písmo svaté.

„Chuť číst Písmo nám nepadne sama do klína, to se člověk opravdu musí rozhodnout pro Boha. Obrácení je vlastně to, že dá člověk přednost Bohu před sebou, přednost Božímu slovu před svými myšlenkami a před slovy lidí...“

„V obrácení a ztišení je vaše spása, v klidu a důvěře vaše vítězství.“ (Iz 30,15)

„Přestaň spoléhat na sebe, ale začni spoléhat na Boha.“

Večer pokračoval společnou modlitbou chval, kterými jsme vyzpívali Pánu poděkování za vše, co nám leželo na srdci, a každý měl možnost také odevzdat svá zranění a těžkosti života. Večer jsme zakončili radostnými písněmi vděčnosti

Radost z toho, že i koupí rebarborové marmelády lze přispět na dobrou věc foto: Vít Horník

a měli jsme možnost zakusit sílu společné modlitby.

Od brzkého rána se před kostelem začalo s přípravami tradičního jarmarku. Po ranní mši už přicházeli nedočkaví farníci zakoupit si něco pěkného a chutného, aby přispěli na sbírku pro syrské Aleppo, kde v současné době hrozí velký hladomor. Otec Vojtěch celebrouval obě nedělní mše a všechny v kázání povzbuzoval, aby se nesnažili Pánu Bohu radit, co a jak má udělat, ale aby si nechali od Boha radit a nechali se vést.

Na slavnostní mši přijelo i mnoho lidí z jiných farností a měst. Společně nám pomohli obdarovat ty, kteří to tak zoufale v tuto chvíli potřebují. Výtěžek sbírky a jarmarku byl rekordní. Jarmark vynesl 116 400 Kč a nedělní sbírky 77 000 Kč, tedy celkem neuvěřitelných 193 400 Kč.

Farní pouť byla zakončena odpoledne svátostným požehnáním a na znamení velkého Božího požehnání, které oba dny provázelo, se krásně rozpršelo...

Za organizátory děkujeme všem, kteří se jakkoliv podíleli na přípravě a průběhu celé pouti. Děkujeme také za všechny dary a každou modlitbu, zejména za ztrápenou Sýrii.

Svatý Augustine, oroduj za nás!

Alžběta Pilerová

Slovo úvodem

Milí farníci,

prázdniny utekly velmi rychle (ostatně jako každý rok). Já jsem se při jejich hodnocení zkusil zamyslet nad tím, co mě během letošních prázdnin potěšilo, co mě povzbudilo a co mě pobavilo.

Asi nejvíc mě potěšilo, že díky volnějšímu prázdninovému režimu jsem měl čas navštívit několik kamarádů, které jsem už dlouho neviděl (některé i několik let). Obecně se dá říct, že jsem se o prázdninách setkal s mnoha lidmi různých věkových kategorií, a musím říct, že to byla setkání pěkná a milá.

Také mě potěšilo, že se opět vydařil farní tábor (a to nejen, co se týče počasí). Oproti loňsku došlo ke „generační výměně“ a mladší mládež se ukázala jako velmi šikovná a bylo vidět, že jsou spolu rádi.

Povzbudilo mě množství drobných zázraků, které mi Bůh připravil a při kterých jsem vnímal, že Bůh se opravdu stará. Jen je třeba mít otevřené oči.

Již více než 12 let jezdím na tábory s dětmi a mládeží od Olomouce (i když v posledních letech jsem párkrát vynesl nebo přijel jen na 2–3 dny). Povzbudilo mě, že mě tam letos oslovila dvě děvčata, která budou od října studovat v Brně (a která si pamatují z prvních táborů jako malé holčičky), že by byla ráda, kdybych je připravil na biřmování, protože tuto svátost ještě nepřijala. Jsem rád, když mají mladí sami zájem se ve víře posunout, když se chtějí přiblížit Bohu.

Co se týče toho, co mě pobavilo, tak když jsem byl před pár týdny na hostině po křtinách, tak tam byla malá holčička (asi dvou a půl letá), která mě z nějakého důvodu začala oslovovat „Ježíšku“.

Přišlo mi vtipné, když mi řkala: „Ježíšku, už jsi dojedl? ... Ježíšku, půjdeš s námi na výlet? ... Ježíšku, já ti musím něco říct...“

Doufám, že i vy jste si prázdniny užili, že jste si odpočinuli a zrelaxovali a že i vy máte mnoho zážitků, které vás potěšily, povzbudily či pobavily.

o. Josef Novotný

O. Vojtěch Kodet při sobotní přednášce
foto: Vít Horník

Stalo se

Sbírka na nový oltář z neděle 26. 7. vynesla 49 711 Kč.

Pokřtěni byli:

18. 7. Adam Eliáš
26. 7. František Josef Mazúr
Štěpán Urbánek
Antonín Chroust
2. 8. Anna Maria Musilová
9. 8. Dorota Markéta Sychrová
Šimon Vlasák
16. 8. Matyáš Lhota

Oddáni byli:

25. 7. Gabriela Chlupová
+ Karel Vodička
8. 8. Dagmar Vůjtová
+ Vojtěch Čižmář

Zesnuli:

3. 7. Jaroslav Šrubař
8. 7. Jan Kouřil
11. 7. Zdeněk Petřů
28. 7. Miroslav Machala
4. 8. Helena Cardová
20. 8. Stanislav Prokeš

Zaznělo v kázání

Ježíš je nám nablízku ani ne tak proto, aby tišil bouře našeho života, ale aby nám dal sílu a schopnost v těchto bouřích obstát. *P. Josef Novotný*

Člověk na tomto světě není proto, aby porážel zlo, ale je zde proto, aby rozvíjel dobro. *P. Josef Novotný*

Nezapomínejme hledat spravedlnost, prokazovat milosrdenství a být v tom věrný, jak nás Ježíš nabádá.

P. Martin Holík =jo=

Farní tábor

Jako každý rok i letos se mládež z naší farnosti poslední týden prázdnin společně vypravila na tábor do Netína. Sešli jsme se v pondělí po desáté hodině před farou a společně jsme zamířili na Zvonárku, odkud jsme odjeli autobusem směr Netín. Prvním bojovým úkolem bylo najít po příjezdu do Netína faru, ve které jsme následujících pět dní bydleli. Po vydatném obědě nás otec Josef rozdělil do tří skupinek. V těchto skupinkách jsme se potom starali o chod tábora. Každý den jedna ze skupinek vařila oběd. Pochutnali jsme si třeba na těstovinovém salátě, palačinkách, ale i na burgerech. Další skupina uklízela. Hlavě po jídle sklízela ze stolu a umývala nádobí. Poslední skupinka chystala na celý den program. Zahráli jsme si spoustu her –

pár krapet drastických, ale také nějaké na zamyšlení. Služby se po dni vždycky vyměnily, a tak každá skupinka měla každou službu. Středěční programová skupinka nás vzala i na výlet na nedalekou Dědkovskou horu a ve čtvrtek jsme byli celý den svázaní ve dvojičkách. No zkrátka jsme si užili velkou kupu srandy. Ale kromě srandy jsme měli i skoro každý den mši. V pátek jsme pak dali faru do pucu a po krupicové kaši na oběd jsme se vydali na autobusovou zastávku. Bohužel jsme ale čekali na špatné zastávce a autobus nám ujel. Takže jsme museli jít kus pěšky a do Brna jsme přijeli o dost později. Ale i tak si myslím, že můžu za všechny účastníky říct, že tábor byl skvělý a moc jsme si ho užili.

Dorota Jílková

Fotbal ve svázaných dvojičkách

foto: Vít Horník

Svědectví o cestě k Bohu

Každý z nás má jistě mezi svými blízkými rád i mnoho nevěřících lidí. Možná občas přemýšlíme, jak se s nimi o náš dar víry podělit. Možná jsme dokonce smutní z toho, že předat víru našim přátelům není v našich silách. Proto pro nás může být povzbuzením příběh jedné paní, která nebyla vychována ve víře ani nevyrostla ve farním společenství. Přesto našla cestu k Bohu a nyní se v naší farnosti připravuje k přijetí svátosti křtu.

Jak jste se vlastně dostala k nám do farnosti?

Jeden podzimní den jsem šla ráno do práce kolem kostela sv. Augustina a měla jsem obrovské nutkání oslovit pana Josefa Novotného – místního faráře. Do

té doby jsem neměla žádnou zkušenost s duchovními. Ta touha byla tak velká, že jsem odhodila strach a opřela se o zvonek. Přijmula mě velice milá paní sekretářka pana faráře a usadila mě do čekárny a říkala, že mám opravdu štěstí, že pan farář má asi tak 10 minut čas a pak odchází. Než přišel, tak jsme si chvíli povídaly a obě jsme cítily radost. Bylo to velmi milé setkání a paní sekretářka mi ještě říkala, že Bůh mě nasměroval ve správný čas. Potom přišel otec Josef.

Jaké pro Vás bylo první setkání s knězem?

Bylo velmi milé. Ptal se mě, co mě přivedlo za ním a jak jsem našla cestu k Bohu.

Co jste odpověděla?

Moje cesta k Bohu byla trnitá. Nebyla jsem vychována ve věřící rodině a ani jsem nikoho v mém okolí neznala. Už od dětství jsem cítila jakousi tajemnou sílu, že je něco víc, než si myslím, ale moje cesta pokračovala obyčejně. V podstatě jsem byla od dětství taková introvertní smutná holčička, přestože jsem měla dobrou rodinu. Rodiče byli čestní, byli vlastenci a velice se angažovali v protikomunistickém hnutí. Dělal v té době, co mohli.

Já a bratr jsme byli trochu samostatní, vlastně jsem se cítila vždycky osamocovaná, taková prázdná. Brzy jsem se vdala, ale manželství bylo hodně nešťastné a já ho po čtyřech letech ukončila. V druhém vztahu to bylo o něco lepší, ale také jsem jej po čtyřech letech ukončila. Narodi-

ly se mi dvě děti a za ně jsem opravdu vděčná. Pár let jsem se motala od ničeho k ničemu, kromě dětí a práce to byla vlastně prázdnota a smutek.

Čím jste s tou prázdnotou a smutkem bojovala?

Hodně jsem chodila do společnosti, pila alkohol a kouřila cigarety, abych se odreagovala. Byla to taková iluze štěstí. Dost jsem se trápila, protože čím víc jsem zaháněla smutek alkoholem a nikotinem a lidmi, kteří mi ani moc nedávali, tak tím víc jsem byla nešťastná. Vyhroutil se to do dost velké deprese, přestože jsem nějaké velké problémy ani neměla. Měla jsem hodného partnera, zdravé děti, vlastní bydlení a práci. Bylo to horší a horší, až jsem upadla na samotné dno. Jen jsem brečela a měla hrozné deprese, nejčastěji po alkoholu. Začala jsem prosit Boha, aniž bych do té doby s Ním měla nějaký vztah. Vždy jsem Ho prosila o pomoc, ať mě vyvede z téhle temnoty, že vím, že to nejsem já. Bylo to takhle několik let. Vstupy a pády a modlení. Komunikovala jsem s Ním víc a víc a někdy měla pocit, že zachytávám jakési signály, ale vždy to padlo zase někde dolů a já jsem plakala, že mi nepomohl, byla jsem v takové roli oběti.

Změnil se od té doby nějak Váš vztah k Bohu?

Jeden den v létě jsem propadla alkoho-

lu nadměrně a skončila jsem v rukou lékaře. Ten den byl můj nejhorší v životě a zároveň ten nejlepší, jaký mě mohl potkat. Ten krizový den jsem se „probudila“. Ten den mi změnil celý život a já to srdcem začala cítit. Bůh byl celou dobu se mnou a přihlížel. Když bylo potřeba, tak mě ochránil natolik, abych to ještě zvládla, ale zároveň, abych pochopila a začala vnímat Jeho a že jsem na špatné cestě. Celou tu dobu plnil moje přání a pomáhal mi při volání o pomoc. Jenže já jsem to neslyšela a neviděla. Dnes už to vím. Chyběla mi víra. Asi tak po dvou letech strážlivosti jsem vnímala větší sílu a víc jsem chápala souvislosti mezi mou psychikou a nedostatkem víry. Dnes cítím neskutečnou vděčnost a pokoru, že jsem skrze bolest mohla najít Boha. Při každé modlitbě cítím nádherný pocit a „posun výš“. Poznám to podle toho, že se cítím vyrovnaně, pokorně a šťastně. Jsem nyní šťastná a radostná, protože vím, že nejsem sama.

Setkal se s Bohem i někdo z Vašich blízkých?

Ano. V tu stejnou dobu, jak jsem zazvonila u otce Josefa, jsem se věnovala mojí umírající babičce. Trávila jsem s ní každý den po práci, ošetřovala ji, plnila její přání a naslouchala. V tu dobu měla asi tak týden nechuť komunikovat, jíst a pít. Při odchodu se jí paní doktorka zeptala, jestli by se nechtěla pomodlit. Byla jsem

svědkem, jak se babička rozzářila, vztáhla k ní ruce a obě odřikávaly Otčenáš. Babička zářila a usmívala se, byla moc šťastná a po odchodu lékařky řkala, že má chuť na dort. Tak sladce se cítila. Po několik týdnů „jakoby ožila“. Pořád šprýmovala, smála se, vykládala. Od té doby jsem se s ní modlila já a četla jí žalmy. Byl to velice krásný čas, který jsem mohla s babičkou prožít. Obě nás to sblížilo a moc obohatilo.

Prý se nyní připravujete na křest, jak taková příprava probíhá?

Chodím s ostatními k otci Josefovi. Ráda bych přijala křesťanskou víru do svého života, srdce mi říká ano. Čtu Bibli a se vším, co jsem zatím slyšela a četla, souzním. Přednášky a rozbor Bible s otcem Josefem jsou skvělé, umí nám poselství velice srozumitelně vysvětlit.

Co podle Vás nejvíce odlišuje život s Bohem od života bez Něj?

Cesta s Bohem je beze strachu a závislostí a hlavně v lásce k sobě i ostatním. Děkuji za ten dar! Děkuji za to štěstí, které mě potkalo!

My Vám děkujeme, že jste s námi byla ochotná sdílet své osobní zážitky, a přejeme Vám, abyste nikdy neztratila nalezenou radost ze života a pocit Boží blízkosti.

=ojn, gk=

Vybavení a výzdoba našeho kostela:

Oltářní obraz Nejsvětější Trojice s Pannou Marií (2. část)

Na dalším, prostředním, téměř čtvercovém obrazovém poli v levé části s vánočními výjevy je vymalován Ježíšek, který leží v dřevěných jesličkách na slámě. V latinském nápisu nad ním čteme první část citátu evangelia svatého Jana (1,14): „ET VERBUM CARO FACTUM EST.“ („A slovo stalo se tělem.“) Zádíčka a nožky, ba celé tělíčko má Děťátko podloženo čistou bílou látkou; kromě opásání beder a horní části stehna je nahý. Nařasená bělostná látka splývá v mnoha záhybech na tmavě zelenou podlahu pod jesličkami, což vytváří nejen slavnostní dojem a oživení kompozice, ale zdůrazňuje i radostnost okamžiku. Ježíšek má zlatou svatozář, naznačenou jako u všech bočních výjevů pouze konturou.

Na dalším obdélníkovém výjevu vlevo nahoře je zobrazen stařec Simeon, kterému bylo Duchem Svatým vnuknuto, že neužrjí smrt, dokud neuvidí Spasitele. Simeon chová Ježíška na ruce. Latinský nápis zde cituje větu z Lukášova evangelia

(2,32), kde je zapsán Simeonův chvalozpěv: „LUMEN ET REVELATIONEM GENTIUM.“ („Světlo, jež bude zjevením pohanům.“) Důstojný bělovousý stařec vystupuje ze zlatého podkladu a má pokrývku hlavy chrámových kněží, třebaže v textu není tato jeho hodnota zmíněna; pouze to, že přišel do jeruzalémského chrámu v momentě, kdy tam Josef a Marie přinesli Ježíška. Simeon má tmavě zelený plášť na rubu hnědý a roucho sešité z několika pruhů. Nad dolní částí nohou je roucho smetanově bílé, až po stehna světle béžové; od hrudi až po pás zelené a ještě na horní části hrudníku až ke krku tmavě okrové. Jako by se tu

foto: Vít Horník

střídalý decentní tóny půdy, přesněji různých druhů hlíny s barvou zeleného porostu, což působí jako barvy naděje. Nožky Ježíška od bederek dolů spočívají na Simeonově pravém (na obraze levém) předloktí, ručičkou se dotýká na hrudi jeho roucha a druhou ručičkou žehná. Světlo zlatá svatozář kolem hlavičky Dítěte kontrastuje s patinovaným podkladem. Stařec – prorok je bosý a za ním je dosud neolistěný strom. V postavě Simeona lze spatřovat připomínku židovských kořenů křesťanství.

V příštím čísle si povíme o výjevech na pravém okraji obrazu, které se vztahují k období Velikonoc.

Jana Osolsobě

Farní diář

6. 9. Fotbal ministranti vs. Otcové
 20. 9. 1. sv. přijímání
 27. 9. Pobožnost u kříže
 28. 9. Biřmování

„Labora et ora“ aneb 6. farní invaze do Slavonic

25.–28. 9. 2020 (příjezd v pátek večer nebo v sobotu ráno, někteří budou odjíždět v neděli odpoledne, je ale možné zůstat až do pondělí).

Akce je určena pro všechny, kteří jsou ochotni pomoci s čímkoliv, co bude zrovna potřeba na faře, popř. i s hlídáním dětí nebo vařením oběda. Jsem moc rád, že se zatím vždy našlo dostatek lidí, kteří se invaze zúčastnili a pomohli se zvelebováním fary. Věřím, že ani 6. ročník nebude výjimkou. Na faru do Dešné se vejde minimálně 40–45 lidí, dalších cca 20 může být ve Slavonicích.

Protože se musíme s otcem Karlem závazně domluvit, prosím, přihlaste se nejpozději do středy 9. 9. mailem na adresu zico@email.cz (potřebuji vědět kolik nás bude, plány příjezdu / odjezdu, způsob dopravy – často někomu přebývá místo v autě a rád sveze i někoho dalšího, popřípadě počítáme se zajištěním převozu z blízkých míst, kam jste schopni přijet vlakem nebo autobusem, např. z Jemnice).

Díky a těším se opět na hojnou účast!

Jakub Šebek (Zico)

P. S. Kdo nečetl, najděte si archiv Katolického týdeníku, č. 31, článek „Život faráře v pohraničí“.

10. pouť lékařů, zdravotníků a nemocničních kaplanů se koná v sobotu 19. září na Sv. Hostýně. Mši sv. v 10.15 hod. oslavuje P. Vojtěch Kodet Th.D. OCarm.

Jan Beneš

Chvála stvoření

Církev nás vyzývá, abychom dobu od 1. září do svátku sv. Františka z Assisi 4. října využili k tomu, abychom slavili Boží dílo stvoření, abychom za ně děkovali a věnovali zvláštní pozornost vztahům mezi sebou navzájem a s celým stvořeným světem.

Sbory v naší farnosti

Sboreček má u nás ve farnosti dlouhou tradici a já jsem moc ráda, že v ní můžu pokračovat a obohatit ji i něčím novým. Práci s dětmi mám moc ráda, a proto si ji s našimi nejmenšími užívám na maximum. Scházíme se každou neděli po deváté mši svaté v prostoru kanceláře. Přijít může opravdu každé dítě (kluci i holky cca od tří let), které má chuť si zazpívat a pobavit se. Naše snaha pak vyvrcholí o Vánocích a na Noci kostelů. Zatím sice nemám moc zkušeností, ale chci našim maličkým věnovat hlavně svůj čas a pozornost. Děkuji za současnou spolupráci a těším se na další!

Antonie Radčanská

Zpívání sborečku na benefičním odpoledni v Proglase. *foto: archiv*

Sbor školních dětí funguje v naší farnosti pod vedením Ludmily Fialové již 30 let. Zpívají v něm děti od třetí třídy zhruba do čtrnácti let. Dle schopností a ochoty jednotlivců jsou však vítáni i mladší nebo starší zájemci o sborový zpěv (při vystoupeních vypomáhají i bývalí členové sboru). Do sboru chodí v současné době pouze dívky, v minulosti měl sbor ale i několik zpěváků z řad chlapců. Zkoušky sboru jsou každou neděli po deváté mši svaté na faře. Nejbližším plánovaným vystoupením tohoto sboru je na září přesunutá první sváté přijímání. =gk=

CHSM USA aneb Chrámový sbor mladých u Sv. Augustina je zaměřen na „odlehčenější“ duchovní hudbu (ve srovnání s „vážnou“ duchovní hudbou) – zejm. spirituály, gospely, moderní písně, a na jednu tradiční oblast, což jsou

koledy. Všechny písně zpíváme ve vícehlasé úpravě, většinou a capella, některé s doprovodem (kytara, baskytara) a při tradičním pásmu koled na Štědrý den před půlnoční mší nás doprovází „klasický“ kvartet (flétna, dvoje housle, violoncello). Zkoušky se konají každý pátek od 19 do 21 hod. na faře pod vedením Pavla Kyncla, začínáme hned první zářijový pátek. Nebojte se a přijďte mezi nás. Mladých tělem i duší je v naší farnosti dost, spousta lidí prošla mladšími farními sbory, tak ať je to opravdu sbor „mladých“, který bude i nadále rozdávat radost a chválit Pána hudbou, která k tomuto věku i duševnímu stavu neodmyslitelně patří.

Jakub Šebek

Smíšený chrámový sbor u Sv.

Augustina začíná po nedobrovolné půlroční přestávce 2. září 2020 s pravidelnými středečními zkouškami v čase od 19 do 21.15 hodin. Jaké akce nás čekají? U misijního kříže na Krondlově ulici vzpomene v neděli 27. září na umučené vězně z Kounicových kolejí zpěvy z Taizé. Na svátek Krista Krále 22. listopadu doprovodíme zpěvem mši svatou v 9 hodin. Na vánoční půlnoční mši nacvičíme Missu pastoralis in C od J. J. Ryby. Bude to další, již čtvrtá Rybova vánoční mše v našem repertoáru. Abychom vše zvládli a náš zpěv byl obohacením liturgie v naší farnosti, prosím Vás všechny, kdo rádi zpíváte, přidejte se k nám!

Pavel Kyncl

Zpěv sborů slyšíme z kůru během slavnostních mší svatých. *foto: archiv*